

تاثیر تشویق در افزایش یادگیری دانش آموزان ابتدایی و راهنمایی مدارس شهرستان اصفهان

الهام نظری ریزی

کارشناسی ارشد فیزیولوژی ورزشی

چکیده

دانش آموزان به عنوان آینده سازان کشور نقش مهمی را در جامعه ایفا می کنند. بنابراین ضروری است راه های تربیت بهتر و شکوفایی استعداد های آنها کشف شود. یکی از این موارد بررسی اثراتی است که تشویق و تبه بر روی آنها دارد. این پژوهش به بررسی تاثیر تشویق در یادگیری دانش آموزان ابتدایی و راهنمایی شهرستان اصفهان پرداخته است. جامعه اماری معلمان و مدیران شاغل در آموزش و پرورش شهرستان اصفهان در سال ۹۶-۹۷ را شامل می باشد و نمونه اماری شامل ۵۰ مدیر و ۵۰ مربی تربیتی می باشد که به روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. ابزار جمع اوری داده پرسشنامه محقق ساخته ای می باشد که شامل ۳۰ سوال می باشد که در ۵ سطح (کاملاً موافقم، موافقم، نظری ندارم، مخالفم، کاملاً مخالفم) نمره گذاری می شوند. درصدی که برای هر سطح به دست می آید بیانگر میزان اهمیت تاثیر تشویق می باشد. نمودار شماره ۲ بیانگر این نتیجه می باشد که از نظر معلمان و مدیران شهرستان اصفهان تشویق مکرر و به موقع دانش آموزان از نظر تربیتی و آموزشی اثرات مثبتی را بر آنها بر جای می گذارد

واژگان کلیدی: تشویق، تاثیر، دانش آموزان، معلمان

مقدمه

شاید برای عده ای تصور اینکه بتوان در مدرسه ای از تشویق استفاده کرد کمی دشوار است اما واقعیت این است که می توان در سنگر مدارس شاهد حضور با شکوه معلمان و شاگردانی بود که با سرمایه از محبت و چهره های متبسم و مصمم در تلاش هستند که در کارهای خود موفق بوده اند. پس باید رنگ مدرسه ای یادآور زیباییها و نیکوئیها باشد. چرا که هم انسانها بالاخص نوجوانان محبت پذیر می باشند. ولذا نیاز به محبت از اساسی ترین نیازهای هر انسان می باشد. تشویق نیروها و استعداد های دانش آموزان را به کار می اندازد و استقامت آنها را در کارها زیاد می کند و موجبات سرعت در کارهای بدنی را فراهم می کند و در کارهای فکری موجب سعی و کوشش بیشتری می گردد تشویق و تقویت رفتار مثبت کودکان سبب شکل گیری عادات مطلوب در آنان می شود. به عبارت دیگر از آنجا که از طریق رفتارهای تشویق آمیز کلامی و غیر کلامی مادی و معنوی فردی و گروهی مستقیم و غیر مستقیم مربی بیش از هر چیز به یک نیاز هم نوجوانان یعنی نیاز به محبت متعلق و توجه پاسخ داده می شود.

ما شاهد بیشترین مؤثرترین و پایدارترین اثر در رفتار آنان هستیم در حالی که وقتی دانش آموزی را تنبیه می کنیم نه تنها به هیچ یک از نیازهای خطری و اساسی او پاسخ نمی دهیم بلکه تعادل حیاتی اش را برهم زده او را با تجربه ناخوش آیندی که همواره از آن گریز دارد مواجه می کنیم ولو اینکه بطور موقت رفتار مطلوب آن را کنترل کرده باشیم.